

Και ἐπειδὴ ἡ εἰρημένη ἀκίνητος ἰδιοκτησία εἶναι εἰσέτι ἀναγκαία διὰ τοὺς προειρημένους σκοποὺς δημοσίας ὠφελείας διὰ περαιτέρω περίοδον δώδεκα μηνῶν.

Διὰ ταῦτα, ὁ Ὑπουργὸς Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας ἐνασκῶν τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγουμένας εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δυνάμει τῆς ἐπιφύλαξεως (β) τοῦ ἐδαφίου (3) τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ περὶ Ἐπιτάξεως Ἰδιοκτησίας Νόμου, ἢ ἐνάσκησις τῶν ὁποίων ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἰς αὐτόν, διὰ τοῦ παρόντος παρατείνει τὴν περίοδον ἐπιτάξεως διὰ περαιτέρω περίοδον δώδεκα μηνῶν, ἥτοι μέχρι τῆς 16ης Φεβρουαρίου 1969.

Ἐγένετο τῇ 2ῃ Φεβρουαρίου 1968.

(Y.E. & B. 1126/IV.)

Ἀριθμὸς 112

Ο ΠΕΡΙ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΗΛΗΤΗΡΙΩΝ ΝΟΜΟΣ,
ΚΕΦ. 254 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ 59 ΤΟΥ 1962 ΚΑΙ 37 ΤΟΥ 1967

Γνωστοποίησις δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4Α (2)

Ἐγώ, ὁ Τάσος Παπαδόπουλος, Ὑπουργὸς Ὑγείας, ἐνασκῶν τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγουμένας εἰς ἐμέ δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (2) τοῦ ἄρθρου 4Α τοῦ περὶ Φαρμακευτικῆς καὶ Δηλητηρίων Νόμου, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Φαρμακευτικῆς καὶ Δηλητηρίων καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ρηθέντος ἄρθρου, τροποποιῶ τὸν Δεύτερον Πίνακα τοῦ Νόμου ὡς ἀκολούθως :

(α) διὰ τῆς ἐν τούτῳ προσθήκης εὐθὺς μετὰ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 12 φάρμακον τοῦ ἀκολουθούτου φαρμάκου :

«13. Παστίλλια (pastilles) ἢ τροχίσκοι (lozenges) οἵτινες δὲν περιέχουσι οἰανδήποτε ποσότητα οἰουδήποτε δηλητηρίου ἢ ἀντιβιοτικοῦ».

(β) διὰ τῆς ἐν τέλει αὐτοῦ προσθήκης τῶν ἀκολουθῶν :

«Ἐν τῷ παρόντι Πίνακι—

«ἀντιβιοτικὸν» σημαίνει οἰανδήποτε ἀντιμικροβιακὴν οὐσίαν, παραγομένην ἐκ βακτηριδίων, μυκήτων ἢ πρωτοζώων, οἰονδήποτε παράγωγον τοιαύτης οὐσίας, ὡς καὶ πᾶσαν οὐσίαν, αἱ χημικαὶ ιδιότητες τῆς ὁποίας εἶναι αἱ αὐταὶ ἢ παρομοίας φύσεως πρὸς οἰανδήποτε τοιαύτην ἀντιμικροβιακὴν οὐσίαν, ἥτις ὅμως δὲν παράγεται ἐκ ζώντων ὀργανισμῶν οὔσα ἐν πάσῃ περιπτώσει οὐσία χρησιμοποιουμένη ἐν τῇ εἰδικῇ θεραπείᾳ τῶν λοιμώξεων εἰς ἀνθρώπου ἢ ζῶα·

«δηλητηρίον» σημαίνει οἰανδήποτε οὐσίαν ἐκτιθεμένην ἐν τῷ Πρώτῳ καὶ Δευτέρῳ Μέρει τοῦ Πρώτου Πίνακος·

«παστίλλια ἢ τροχίσκοι» σημαίνει οἰανδήποτε παστίλλιας ἢ τροχίσκου οἵτινες ἀποκλειστικῶς χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν θεραπείαν ἢ ἀνακούφισιν πάσης παθήσεως τοῦ στόματος καὶ τῶν ἄνω ἀναπνευστικῶν ὁδῶν καὶ οὐχὶ δι' οἰονδήποτε ἄλλον σκοπὸν».

Ἐξεδόθη τῇ 7ῃ Ἰανουαρίου 1968.

Ἀριθμὸς 113

Ο ΠΕΡΙ ΔΙΚΗΓΩΡΩΝ ΝΟΜΟΣ, ΚΕΦ. 2 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ 42
ΤΟΥ 1961 ΚΑΙ 20 ΤΟΥ 1963

Τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον θάσει τοῦ ἄρθρου 3 (1) τοῦ περὶ Δικηγῶρων Νόμου, διώρισε τὸν κ. Ἀλῆ Τανά ὡς μέλος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου διὰ περίοδον δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς 24ης Ἰανουαρίου 1968.

Τῇ 2ῃ Φεβρουαρίου 1968.